

Naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan Ministeren for Handel, Industri og Søfart efter derom af Virksomhedens Bestyrelse indgiven Ansøgning gøre Undtagelser fra Bestemmelserne i denne Paragraf, for saa vidt angaar Tantième m. v. til Personer, der er ansat i Virksomheden.

§ 3.

Ingen Stilling, hvis Indehaver oppebærer Tantième m. v., kan i Tiden fra denne Lovs Fremsættelsesdato til 31. August 1941 aflønnes efter en højere Lønsats end den ved Lovens Fremsættelse gældende.

§ 4.

Overstiger den efter Reglerne for Ansættelse af skattepligtig Indkomst opgjorte Indkomst i en Virksomhed som i § 2 nævnt for det første Regnskabsaar, for hvilket der efter denne Lovs Fremsættelsesdato ved endelig Beslutning af vedkommende Selskabsmyndighed fastsættes Udbytte, det i Henhold til § 1 tilladte Udbytte med Tillæg af lovpligtige Henlæggelser til Reservefonden og Henlæggelser til Betaling af Skatter, der kan paaregnes paalignet paa Grundlag af Indkomsten i det paagældende Regnskabsaar, med mere end 3 pCt. af Aktiekapitalen (Selskabskapitalen), skal Halvdelen af Resten, dog højst 5 pCt. af Aktiekapitalen, anbringes i Laan til den ved Lov Nr. 61 af 26. Februar 1940 om en Laanefond for kortfristede Prioritetslaan oprettede Fond, „Laanefonden af 1940“, til den paa Laanets Tidspunkt for saadanne Laan almindelige Rente. Saafremt „Laanefonden af 1940“ ikke maatte finde Anvendelse for det samlede Beløb, stilles det overskydende til Raadighed for Statskassen som kortfristede Laan med indtil 3 Aars Løbetid til den til enhver Tid af Nationalbanken fastsatte Diskonto. Det samme gælder hele Forskellen mellem den vedtægtsmæssige eller kontraktmæssige Tantième og den tilladte Tantième.

Bestemmelserne i denne Paragrafs 1ste Stykke finder tilsvarende Anvendelse paa Virksomheder, i hvilke der er fastsat Udbytte i Tiden fra 1. Januar 1940 til Lovens Fremsættelsesdato, dog saaledes at der ved Beregningen af Laanet regnes med det fastsatte Udbytte.

Laan til „Laanefonden af 1940“ eller Statskassen skal kun ydes for eet af de i nærværende Paragrafs 1ste og 2det Stykke omhandlede Regnskabsaar.

I Virksomhedens Regnskab skal de i denne Paragrafs 1ste og 2det Stykke omhandlede Beløb opføres paa særlige Konti, over hvilke der ikke kan disponeres uden Samtykke af Ministeren for Handel, Industri og Søfart. De fra „Laanefonden af 1940“, eventuelt Statskassen, modtagne Obligationer, Indskudsbeviser el. lign. kan ikke, saa længe Virksomheden fortsættes, overdrages eller pantsættes uden Samtykke af Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

§ 5.

Skattemyndighederne kan af Virksomheder som i § 2 nævnt kræve indsendt de til Kontrol med Overholdelsen af denne Lov nødvendige Oplysninger om Udbytter, Tantiører og Lønninger.

§ 6.

Opstaar der Tvist med Skattemyndighederne angaaende Gennemførelsen af denne Lov, afgøres Tvisten af Bestyrelsen for den ved Lov Nr. 283 af 30. Maj 1940 oprettede Kreditfond. Den af Bestyrelsen truffne Afgørelse kan indbringes for Domstolene.

Bestyrelsen for Kreditfonden kan gøre Undtagelser fra Bestemmelserne i § 4 og kan herunder tillade, at de paagældende Beløb anvendes til andet Formaal.